Varhany v Olivě - Kryl Karel

Varhany v Olivě pozbyly zvuku,
je mlha a ticho a nevidíš břeh.
A na místo mozku, jenž vedl by ruku,
jen pistole píší po šedých zdech.
Ve jménu humanity.

Být vděčný té ruce co zbytky ti hází,
když není co jíst a je vánoční čas.
Být němí jak ryba, jež na stole schází,
pásy na dlažbě ti rozdrtí vaz.
Ve jménu humanity.

Ve stáji v seně ti vykážou byt,
to abys denně se přiblížil Kristu.
A přirazí k ceně i slovíčko lidu,
apřirazí k ceně i sádrovou bistu.
I slova jež slýcháš i vzduch, který dýcháš,
tvou radost, tvůj pláč i hlad.
Pod varhany v Olivě ticho sedívá,
už pastýři Ježíše přivítali.
Koledy hladem ti žaludek zpívá, v refrénu zahrají samopaly.
Ve jménu humanity.
Vejménu humanity.